Lieta Nr. A42744208
(A2117-10/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010. gada 18. martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I. Kaļiņina,

piedaloties pieteicēja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Old Captain" pilnvarotajam pārstāvim *D.Ž.*,
atbildētāja – Mārupes novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Mārupes novada domes pilnvarotajam pārstāvim *A.K.*,

2010. gada 8. martā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Old Captain" pieteikuma par Mārupes pagasta Administratīvās komisijas 2008. gada 5. jūnija lēmuma Nr. B77 11-90 grozīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Mārupes pagasta Administratīvās komisijas (turpmāk – Komisija) 2008. gada 5. jūnija lēmumu Nr. B77 11-90 (turpmāk – Lēmums) iestādē noslēdzies administratīvā pārkāpuma process, kura rezultātā SIA „Old Captain" (turpmāk – pieteicējs) tika saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 152. panta otrās daļas pārkāpumu. Pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 3000 apmērā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs 2008. gada 30. septembrī iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par Lēmuma atcelšanu. Pieteicējs norāda, ka nevar piekrist tik lielam un nepamatoti uzliktam sodam, jo visus būvniecības darbus un to saskaņošanu veica sertificēti speciālisti. LAPK 152. panta otrā daļa noteic, ka par būves patvaļīgu būvniecību – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz piectūkstoš latiem. Ņemot vērā iestādei paredzēto rīcības brīvību soda apmērā noteikšanā, pieteicējs uzskata, ka administratīvais sods Ls 3000 apmērā ir nesamērīgs pieteicēja izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008. gada 11. novembra lēmumu pieteicēja pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta.

[4] 2008. gada 9. decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā Komisija pieteicēja pieteikumu neatzīst un norāda, ka Lēmums par administratīvo sodu pieteicējam balstīts uz lietā noskaidrotiem apstākļiem par patvaļīgi veiktajiem būvdarbiem bez akceptēta būvprojekta un būvatļaujas. Tā kā konkrētajā gadījumā tika konstatēti atbildību mīkstinošie apstākļi [pieteicēja pārstāvis Komisijas sēdē atzina sabiedrības vainu], naudas soda apmērs netika noteikts maksimālais, bet Ls 3000 apmērā.

[5] Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, balstoties uz tajā izteiktajiem apsvērumiem, lūdzot atzīt pieteicēja pieļauto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu.

Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā ietverto pamatojumu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus un tiesas sēdē noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju paskaidrojumus, atzīst, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots un tādēļ tas ir noraidāms.

[7] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 3. panta otrā daļa noteic, ka administratīvais process tiesā notiek saskaņā ar šo likumu. Ja cita likuma speciālā tiesību norma nosaka citu kārtību, kas nav pretrunā ar šā likuma pamatmērķiem un principiem, administratīvajā procesā tiesā piemēro cita likuma speciālo tiesību normu.

Konkrētā administratīvā pārkāpuma akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods pieteicējam, izdošana saistīta ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8. panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā tiesību normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[8] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus.

[8.1] 2008. gada 14. maijā Mārupes pagasta padomes Būvvalde noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. EN 7000008 (turpmāk – Protokols, lietas 37. lapa), kurā norādīts, ka pieteicējs pieļāva administratīvo pārkāpumu – bez akceptēta būvprojekta un bez būvatļaujas Mārupes pagastā, īpašumā „Pienenes", uzcelti būves (muzeja) 1. un 2. stāvs. 2007. gada 25. aprīlī ir saskaņots muzeja ēkas „0" cikls un 2007. gada 10. maijā izdota būvatļauja Nr. 171/10 muzeja ēkas „0" cikla būvniecībai.

[8.2] 2008. gada 5. jūnijā Komisija pieņēma lēmumu Nr. B77 11-90 (lietas 6. lapa) par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 152. panta otrās daļas pārkāpumu, uzliekot pieteicējam naudas sodu Ls 3000 apmērā.

[9] LAPK 152. panta otrā daļa noteic, ka par būves patvaļīgu būvniecību – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz piectūkstoš latiem.

LAPK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

[10] No lietā iesniegtā pierādījuma – Protokolā konstatētām ziņām par administratīvā pārkāpuma faktiem – tiesa secina, ka 2008. gada 14. maijā fiksētais pieteicēja pārkāpums ir pilnībā pierādīts. Pret konstatētā pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem pieteicējs nav iebildis ne Komisijas sēdē, ne arī pieteikumā.

[11] LAPK 32. panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Konkrētajā gadījumā pieteicējam LAPK 152. panta otrās daļas sankcijas ietvaros [no piecsimt līdz piectūkstoš latiem] piemērots naudas sods Ls 3000 apmērā, ņemot vērā atbildību mīkstinošo apstākli – pieteicējs pārkāpumu atzina un Komisijas sēdes laikā apsolīja tuvākajā laikā akceptēt projektu.

Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē lūdza tiesu izvērtēt piemēroto sodu, ņemot vērā pieteicēja nopelnus pašvaldības infrastruktūras attīstībā, kā arī pieteicēja pašreizējo finansiālo stāvokli.

Uz tiesas jautājumu, vai projekts pēc Lēmuma pieņemšanas tika akceptēts, pieteicēja pārstāvis paskaidroja, ka projekts nav akceptēts, būvniecība ir apturēta, bet patvaļīgi uzcelti ēkas 2 stāvi nav nojaukti.

Izvērtējot Komisijas ar Lēmumu noteiktā naudas soda samērību pieteicēja pieļautajam administratīvajam pārkāpumam, tiesa atzīst, ka tā apmērs tika noteikts tiesiski un pamatoti un izskatāmajā lietā nav pamata pieteicējam piemērotās sankcijas apmēru samazināt, jo, kā izriet no lietā noskaidrotajiem apstākļiem, pieteicēja atzīšanās izdarītajā pārkāpumā bija formāla. Pieteicējs tiesvedības laikā nav centies novērst pieļautā pārkāpuma kaitīgās sekas, bet galvenos apsvērumus soda samazināšanai saista ar savu tagadējo finansiāli grūto situāciju. Tiesa atzīst, ka grūtības nomaksāt piemēroto naudas sodu par pieļauto administratīvo pārkāpumu nevar tikt atzītas par apstākli, kura dēļ ar tiesisku Lēmumu piemēroto sodu būtu pamats samazināts. Savukārt pieteicēja nopelni pašvaldības infrastruktūras attīstībā nav guvuši atbildētāja apstiprinājumu, un arī pats pieteicējs izteikto argumentu pamatotībai nekādus pierādījumus nav iesniedzis.

[12] Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē lūdzis atzīt pieteicēja pieļauto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu atbilstoši LAPK 21. pantam.

Tiesa norāda, ka likumdevējs LAPK 152. panta otrajā daļā, nosakot administratīvo sodu apmērus, izdarījis apsvērumus, ar sankcijas apmēru norādot uz sabiedrības interešu būtisku apdraudējumu šādu administratīvo pārkāpumu gadījumos. Tiesa atzīst, ka patvaļīga ēkas divu stāvu uzbūvēšana nevar tikt uzskatīta par maznozīmīgu pārkāpumu.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks administratīvais akts, kura pamatojums attaisno pieteicējam uzlikto administratīvo sodu, līdz ar to tas sasniedz LAPK 22. pantā noteikto mērķi – administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu „Old Captain” (reģistrācijas Nr. 40003801397) pieteikumu par Mārupes pagasta Administratīvās komisijas 2008. gada 5. jūnija lēmuma Nr. B77 11-90 (protokols Nr. EN 7000008) grozīšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Kaļiņina